

Модният фотограф от Милано Никола Борисов

**Предизвикателството е от дреха и мацка
да направиш снимка с душа**

Никола Борисов (26) от София работи като моден фотограф в Милано и макар да твърди, че все още няма звезден статус, вече е снимал за престижни издания като "Максим", "Ел" и "Воуг". Нико, както го наричат всички, се мести в Италия през 1999 г., след като завършва средното си образование в България. Записва "Политология" и "Международна икономика" в Милано. Малко преди да завърши обаче, открива фотографията. "След кратък период на работа в банка, придружен от терзания и размисли, реших да се откажа от кариерата като мениджър, за да мога да се радвам пълноценно на живота и света, вършейки нещо, което ми харесва и ме прави щастлив", признава фотографът. И добавя: "За модната фотография трябва да си насъскан, нахален и пробивен, но с мярка".

Необходимо ли е специално образование, за да пробиеш или е достатъчно просто да можеш?

- Абсолютно не, според мен. Ако нямаш талант и око, никакво образование няма да ти помогне - най-много да станеш перфектен техничар и да снимаш неща без душа. Което става за снимки на поп-фолк певици или реклами на ракии, но не е фотография. Или ще започнеш да правиш разни артистични мазаници, дето не се разбира кое какво е. От друга страна, ако те влече и те сърби да снимаш, ако посветиш цялото си време и внимание, можеш за няколко месеца сам да научиш техническата част на прилично ниво. В такъв случай допълнително и целенасочено фотографско образование може да помогне. Да, но когато вече знаеш какво можеш, какво искаш и т.н. Но 4-5 години учене на фотография в НАТФИЗ? Абсурд, абсолютно безсмислено и тотална загуба на време. Ако го можеш, го можеш и без него. Ако не - не помага. Освен това, ако си самоук, имаш предимството на по-самобитен и неповлиян от никого поглед и стил, което е много важно.

Как предразполагаш модела - имаш ли свой начин? Пускаш музика или пускаш шегги?

- В интерес на истината не полагам специални усилия да ги предразполагам, аз съм веселяк по природа и нещата се получават от самосебе си, след първите няколко минути на опознаване всички се отпускат. Винаги има музика, майтапи, закачки, абе купон е, но въпреки това приоритет номер едно е да се свърши работата по най-добрия възможен начин. Но става толкова приятно и забавно, че изобщо не гледам на това като на работа, по-скоро като на начин на живот. То е просто нещо, което правя, част от мен. А не... "бачкане".

Ако моделът се лигави и проявява капризи, как реагираш?

- Не мога да се сетя за случай, в който моделът да се е лигавил и да капризничи прекалено... Не знам дали е късмет, но досега винаги съм работил с дисциплинирани момичета. Моментът с лигавенето може да го има при

